

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obžalovanému **R. O. a spol.**, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 3. februára 2011 v Bratislave sťažnosť obžalovaného R. N. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 4. januára 2011, sp. zn. PK – 1 T 14/2007, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného R. N. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Vo vyššie označenej trestnej veci sa na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, popri iných obžalovaných, vedie trestné stíhanie aj proti obžalovanému R. N., okrem už uvedeného trestného činu podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. aj pre viaceré trestné činy vraždy, jeden z nich kvalifikovaný podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a pre sériu ďalších trestných činov uvádzaných v obžalobe prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 27. apríla 2007 sp. zn. VII/2 Gv 49/05-1053.

Uznesením zo 4. januára 2011, sp. zn. PK – 1 T 14/2007, Špecializovaný trestný súd v Pezinku podľa § 71 ods. 1, 2 z dôvodu § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por. zobral obžalovaného R. N. do väzby, počínajúc 4. januárom 2011 o 8.20 hod., s tým, že sa vykoná v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Obžalovaný R. N. bol v predmetnej trestnej veci vo väzbe od 28. apríla 2005, do ktorej bol vzatý z dôvodov § 67 ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005, pričom neskôr boli dôvody jeho väzby rozšírené podľa § 67 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005. Z tejto väzby bol obžalovaný R. N. prepustený 22. októbra 2008 na základe uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2008, sp. zn. 1 Tošs 33/2008, v dôsledku nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18. septembra 2008, sp. zn. I. ÚS 134/08.

Po prepustení z tejto väzby sa mal obžalovaný R. N. dopustiť ďalšej trestnej činnosti, a to dvomi skutkami, jednak zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.

Prvý skutok sa mal stať v podstate tak, že obvinený R. N. mal 8. decembra 2009 v Košiciach požiadať iného obvineného, aby z pivnice na ulici J. č. 20 doniesol na ulicu T. zbrane a to pištoľ, brokovnicu a revolver, náboje do brokovnice a slznú rozbušku, čo táto iná obvinená osoba mala urobiť 9. decembra 2009 a tieto zbrane mala na ulici T. prevziať osoba M. T. a odviesť ich na ulicu J. v K., kde zbrane mala prevziať doteraz nestotožnená osoba, pričom na odovzdávanie a prevzatie vecí mal dozerieť obvinený R. N. s ďalšími dvomi nestotožnenými osobami.

Druhého skutku sa mal obvinený R. N. dopustiť tak, že spolu s obvineným J. M. od presne nezistenej doby mal bez povolenia hromadiť rôzne typy strelných zbraní a to sedem samopalov, strelivo a rôzne súčiastky zbraní a komponenty nástražných výbušných systémov, ktoré prechovával na ulici J. č. 20 v K., kde ich na žiadosť obvineného

R. N. mal zamknúť v pivničných priestoroch do plechovej skrine obvinený J. M., kde boli až do 4. februára 2010, kedy boli zaistené príslušníkmi Policajného zboru pri vykonaní prehliadky.

Obvinenie za tieto skutky a trestné činy bolo vznesené obvinenému R. N. uzneseniami vyšetrovateľa ÚBOK Košice východ zo 4. februára 2010, ČVS: P., a z 5. mája 2010 ČVS: P..

V tejto ďalšej trestnej veci bol obvinený R. N. vo väzbe od 4. februára 2010 z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pričom na základe uznesenia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Nitre z 12. novembra 2010, sp. zn. 3 Tp 139/2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 25. novembra 2010, sp. zn. 5 Tpo 33/2010, bola už opakovane lehota trvania väzby obvineného R. N. predĺžená do 4. januára 2011.

Po prepustení z tejto väzby bol obžalovaný R. N. na žiadosť predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku predvedený na tento súd, ktorému bol 21. decembra 2010 doručený podnet prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na vzatie do väzby menovaného obžalovaného, lebo v spomenutej inej veci bude tento najneskôr 4. januára 2011 prepustený z väzby, keďže prokurátor z časových dôvodov, po doručení uznesenia Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5 Tpo 33/2010, až 3. decembra 2010, už nestihol podať v zákonnej lehote nový návrh na predĺženie lehoty trvania väzby obvineného R. N..

Špecializovaný trestný súd po vypočutí obžalovaného R. N., za prítomnosti jeho obhajcov a prokurátora, rozhodol tak, ako je vyššie uvedené a v odôvodnení svojho rozhodnutia, okrem zhrnutia skutočností dotýkajúcich sa väzby obžalovaného R. N. v predmetnej veci a jeho väzobného trestného stíhania v inej trestnej veci, po prepustení z väzby v danej trestnej veci, skonštatoval na základe citovaných uznesení vyšetrovateľa, ktoré mal k dispozícii, o ďalšom trestnom stíhaní menovaného obvineného, že sú splnené podmienky na vzatie obžalovaného R. N. do väzby podľa § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu riadne a včas podal sťažnosť obžalovaný R. N.. V jej odôvodnení v prvom rade namietal neopodstatnenosť jeho trestného stíhania v predmetnej veci, keď uviedol, že doteraz vykonané dokazovanie, keď bolo vypočutých množstvo svedkov a znalcov, svedčí o jeho nevine a jediný usvedčujúci svedok G. vypovedal krivo a napokon odmietol vypovedať, a teda odmietol aj konfrontáciu. Špecializovaný trestný súd napriek tomu nebral do úvahy túto dôkaznú situáciu a rozhodol nezákonne o jeho väzbe.

V ďalšej časti sťažnosti obžalovaný namietal, že jeho trestné stíhanie v inej trestnej veci, po jeho prepustení z väzby, bolo umelo vykonštruované Úradom boja proti organizovanej kriminalite v Košiciach a dôkazná situácia vo veci vedenej na tomto úrade pod sp. zn. P. vôbec nesvedčí o tom, že by sa on bol dopustil skutkov, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie. Súd sa však s obsahom spisového materiálu neoboznámil a vychádzal výlučne len z existencie uznesení vyšetrovateľa zo 4. februára 2010, resp. z 5. mája 2010.

Okrem toho v sťažnosti obžalovaný namietal, že vo veci mal rozhodovať iný senát Špecializovaného trestného súdu, lebo voči tým sudcom, ktorí rozhodovali, podal žalobu na ochranu osobnosti z dôvodu diskriminácie jeho osoby a nie je mysliteľné, aby sa títo necítili byť voči nemu zaujatí, keď takú žalobu podal a bola na súde prijatá.

Za najväčšie pochybenie súdu pri jeho opätovnom vzatí do väzby považuje obžalovaný R. N. to, že na základe tej istej skutočnosti a síce toho istého uznesenia o vznesení obvinenia, ktorým bolo uznesenie vyšetrovateľa ÚBOK v Košiciach zo 4. februára 2010, bol znovu vzatý do väzby, hoci vo väzbe už bol a bol z nej prepustený a žiadna iná, nová, skutočnosť sa neobjavila, nič sa k tomu nepridružilo. Nebolo mu vznesené nové obvinenie, ktorým by bol návrh na jeho vzatie do väzby odôvodnený.

Takéto rozhodnutie považuje za porušenie jeho práva na osobnú slobodu zaručené v článku 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd. Preto navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a bez meškania ho prepustiť na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného R. N. nie je dôvodná.

Obžalovaný R. N. je v predmetnej trestnej veci stíhaný pre viaceré trestné činy, medzi nimi i za trestné činy vraždy a pri kvalifikácii jedného z nich podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i/ Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, možno mu zaň uložiť výnimočný trest, ktorým sa podľa § 29 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, rozumie jednak trest odňatia slobody nad pätnásť až do dvadsiatich piatich rokov, jednak trest odňatia slobody na doživotie. Čin najprísnejšie trestný je potom rozhodujúci pre určenie maximálnej lehoty väzby podľa § 76 ods. 6 Tr. por. a eventuálne i § 76a Tr. por.

V tej istej veci, v ktorej už bol vo väzbe a bol z nej prepustený môže byť obvinený, okrem iných prípadov, podľa § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por. znovu vzatý do väzby, ak je obvinený pre ďalší úmyselný trestný čin, ktorý mal byť spáchaný po prepustení z väzby.

Dôvodnosť vzneseného obvinenia v zmysle § 71 ods. 1 Tr. por. musí súd pri rozhodovaní o väzbe skúmať v tej veci, v ktorej má byť vzatý do väzby, a to v tom zmysle, či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu a či sú dôvody na **podozrenie**, že tento skutok spáchal obvinený.

V predmetnej veci po podaní obžaloby doteraz zistené skutočnosti nie sú tak jednoznačné, že by vylučovali, že sa stali žalované skutky, pre ktoré bola podaná obžaloba na obvineného R. N. Dôkazy skôr nasvedčujú tomu, že sa skutky stali a že majú znaky trestného činu, je však dôkazmi potrebné buď nepochybne potvrdiť alebo vylúčiť dôvodnosť podozrenia, že tieto skutky spáchal obžalovaný R. N.. Zatiaľ, ako vyplýva z doposiaľ

vykonaného dokazovania, dôvodnosť tohto podozrenia nebola úplne rozptýlená. K záveru o opodstatnenosti obžaloby sa môže súd dopracovať po zákonom vykonaní a vyhodnotení všetkých dostupných dôkazov spôsobom predpokladaným v § 2 ods. 12 Tr. por. Zatiaľ tento proces ešte nebol ukončený a taký záver, aký urobil obžalovaný v sťažnosti, hodnotiac dôkazy zo svojho pohľadu, pokiaľ ide o jeho vinu, je predčasný.

Z citovaného ustanovenia § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por. nevyplýva, že by mal súd skúmať dôvodnosť podozrenia opodstatňujúceho vznesenie obvinenia v inej trestnej veci, za iné trestné činy, ktoré mal obvinený spáchať po prepustení z väzby. To bolo vecou toho sudcu a súdu, ktorý v tejto inej veci rozhodoval o väzbe podľa § 71 ods. 1 Tr. por.

V predmetnej veci, v ktorej koná špecializovaný trestný súd, bolo potrebné zistiť, či zodpovedá skutočnosti, že po prepustení z väzby sa voči osobe prepustenej z väzby začalo trestné stíhanie a vzneslo obvinenie za ďalší úmyselný trestný čin, ktorý mal byť spáchaný po prepustení z väzby. Tieto skutočnosti mal špecializovaný trestný súd zistené na základe uznesení vyšetrovateľa, ktoré neboli zrušené, trestné stíhanie nebolo zastavené a je z nich zrejmé, že ide o obvinenie za skutky, ktoré majú zakladať úmyselné trestné činy, ktoré sa mali stať v decembri 2009 až do 4. februára 2010, teda potom ako bol 22. októbra 2008 obžalovaný R. N. prepustený z väzby.

V konaní pred súdom, pokiaľ ide o možnosť opätovného vzatia do väzby obvineného v tej istej veci, nejde o konanie, ktoré by bolo podmienené návrhom prokurátora. Postačuje zistenie súdom tých skutočností, ktoré má na mysli ustanovenie § 71 ods. 2 Tr. por. Súd však musí zachovať postup predpokladaný v § 72 ods. 2 Tr. por., čo sa v danom prípade aj stalo.

Podmienkou, ktorú musel mať súd zároveň na pamäti, bolo, že celková lehota väzby obžalovaného nesmie podľa § 76 ods. 6 Tr. por. prekročiť štyridsaťosem mesiacov, keďže je vedené trestné stíhanie proti obžalovanému R. N. pre obzvlášť závažný zločin a menovaný obžalovaný bol v predmetnej veci vo väzbe 3 roky a 5 mesiacov a 24 dní.

S námietskou obžalovaného, že vo veci konal senát, ktorý by mal byť vylúčený, lebo proti jeho členom podal žalobu na ochranu osobnosti, sa vyrovnal súd pred rozhodnutím o väzbe, keď konštatoval, že ide o opakovanú rovnakú námietku, o ktorej už raz bolo rozhodnuté, a preto o takej námietke sa znovu nemá konať. Treba len znovu pripomenúť, že na základe rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj v iných trestných veciach je ustálené, že iba samotná skutočnosť, že obvinený podal návrh na súd v občianskoprávnom konaní voči niektorému z konajúcich sudcov, ešte sama osebe takého sudcu nevyklučuje z vykonávania úkonov trestného konania.

Otázku, či v inej trestnej veci, za trestné činy, ktoré mal obvinený spáchať po prepustení z väzby, sa bude trestné stíhanie viesť väzobne alebo nie, je vecou iného sudcu pre prípravné konanie, resp. iného súdu po podaní obžaloby, ktorý je príslušný konať v tejto ďalšej veci. V prípade, že v tejto ďalšej veci je obvinený vo väzbe, je logické, že vo veci, v ktorej bol obžalovaný vo väzbe skôr a bol z nej prepustený, nebude potrebné, pokiaľ je obvinený vo väzbe, rozhodovať o ďalšej väzbe podľa § 71 ods. 2 Tr. por. v skoršej veci. Trestný poriadok však nepodmieňuje, v prípade, že v neskoršej veci bol obvinený prepustený na slobodu, aby nastala ešte nejaká iná ďalšia skutočnosť, nad rámec ustanovenia § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por., že by sa muselo vzniknúť obvinenie ešte pre nejaký ďalší trestný čin, ktorý mal byť spáchaný po prepustení obvineného z väzby.

Pokiaľ tomu nebránila celková lehota trvania väzby v danej skoršej veci, ktorá je možná v zmysle § 76 ods. 6 Tr. por. a pretrvávajú skutočnosti predpokladané v § 71 ods. 2 písm. e/ Tr. por., teda je v platnosti obvinenie pre predpokladaný úmyselný trestný čin, ktorý mal byť spáchaný po prepustení z väzby, potom sú splnené podmienky na opätovné vzatie obžalovaného do väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sťažnosti obžalovaného R. N. nevyhovel a ako nedôvodnú ju zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. februára 2011

JUDr. Milan K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová